

de comú acord amb els altres Sindicats de Metges ja constituïts en les altres regions, s'estudiïn els mitjans més factibles per arribar el més aviat possible a constituir una «Unió de Sindicats Mèdics d'Espanya» per a l'actuació de conjunt en ço que sigui d'interès general per a la classe mèdica i per a aital finalitat sol·licitar i oferir l'apoi a tots els Col·legis Provincials de Metges.

Passa a estudi de la Junta Directiva la següent proposició del Dr. Riera, delegat de Girona, que diu: «Donant-se sovint el cas que metges establerts en una localitat, vagin a visitar regularment (un o dos dies per setmana) a una altra, s'hi anunciïn i hi tinguin despatx obert, l'Assemblea acorda que es compleixi la llei en el sentit d'obligar-los a pendre patent en la segona localitat de referència, a qual fi la J. D. exercirà l'acció convenient damunt les juntes dels Col·legis de Metges.»

S'acorda que l'acta d'aquesta Assemblea sigui firmada, en virtut de l'extensió, per dos delegats de Barcelona.

El Dr. Riera, de Girona, proposa un vot de gràcies a la J. D. pels treballs portats a cap per la mateixa i el Dr. Soler, delegat de Berga, un aplaudiment a l'esperit que informava la memòria del Secretari, llegida.

I fou closa la sessió a un quart de nou de la vetlla.

Barcelona, 10 de abril de 1921.

MEMORIA de Secretaria llegida per el Dr. Josep Mestre i Puig en l'Assemblea de Delegats ordinaria de l'any 1921.

COMPANYS: Sens preàmbuls que distreguin inútilment la vostra atenció passaré a fer breu recomp-te de l'actuació del SINDICAT des de la seva constitució fins al present, permeteu-me però, qualques insinuacions y comentaris fills del meu desbordant entusiasme per l'acció col·lectiva de la classe mèdica, a l'obra de millorament moral i material de la qual, a l'ensens que de consolidació i depurament, hi aporto quelcom fonamental de la meua vida de relació.

Després de topar amb dificultats d'ordre legal motivades per la desorientació regnant en tot el que ateny a associacions defensores de classe, des del Juny de 1919, on a propòsit del III Congrés de Metges de Llengua Catalana a Tarragona ens reunírem alguns companys entusiastes i ens aplegàrem sota la bandera d'unió sagrada que defensés els nostres drets i definís nostres deures, fins el 27 de març de 1920 no's pogué constituir legalment l'associació per molts companys desitjada, que els fets feien cada dia més apremiant i la necessitat de la qual es pa-

lesa en acoplar-s'hi ràpidament les tres quartes parts dels Metges residents a Catalunya, avui 1.545.

Prèvia l'aprovació de l'Estatut formulat en magna Assemblea constituent, pel govern civil de Barcelona en 15 de març i pocs dies abans pels respectius de les altres províncies catalanes, estigué en condicions legals d'actuar la nostra entitat, dirigida per la següent Junta:

President: Dr. Ermengol Puig i Sais.—Vice-President: Dr. Emili Monturiol.—Secretari: Dr. Josep Mestre i Puig.—Vice-secretari: Dr. Enric Mias i Codina.—Tresorer: Dr. Pelai Vilanova.—Comptador: Dr. Joan Wennberg.—Vocal I: Dr. Higiní Sicart.—Vocal II: Dr. Ramón Pla i Armengol.—Vocal III: Dr. Josep Mestres i Miquel.—Vocal IV: Dr. Tomás Bataller.—Vocal V: Dr. Josep Girona Trius.—Vocal VI: Dr. Miquel Palau i Simó.

Tant bon punt en possessió dels seus càrrecs la Junta directiva es preocupà de sumar adhesions fent intensa propaganda per a la constitució de seccions comarcals, normalitzar el funcionament medical amb la limitació dels partits mèdics i donar valor al nostre treball determinant els honoraris professionals i com a llaçada que suauement empomellés la nostra obra, la creació d'un organisme de previsió que ens dongués la tranquil·litat d'un esdevenidor sens misèria que ens netegés de mesquins egoïsmes i comunicués amable serenor en tots els nostres actes. Per tot això nomenàrem les corresponents ponències: Encarregant-se el Dr. Mestres i Miquel de la de Limitació de Partits Mèdics; els Drs. Ferran Rossell, Rovira, Vendrell, Rubies i Mestre Puig, per la de Honoraris Professionals, la qual per dificultats gairebé insuperables per a trobar-nos i reunir-se fou substituïda pels Drs. Puig i Sais i Higiní Sicart, que també quedaren encarregats de la Mutualitat Mèdica, suprema garantia del nostre benestar econòmic.

Amb ferma voluntat, glatint d'anhel creguérem prompte fruir de l'obra brillant de la nostra consolidació, però ben tost, vents de lluita torbaren la fèrdua quietud d'aquella cristallina solidificació que ens prometíem:

Conflictes seriosos motivats per l'hostilitat que en moltes localitats despertaren les modificacions econòmiques proposades per les respectives seccions comarcals en alguns punts exagerades per antigues rancúnies o per manca de ductilitat d'alguns companys, torbaren la profitosa pau que tant necessària ens era en el nostre període de constitució.

En la Secció d'Igualada s'iniciaren a Capellades i a Masquefa havent el SINDICAT d'oferir més forces de les que contava i no pogué evitar l'anada de un metge a Capellades i altre a Vallbona de les Monges—poble fins llavors anexe de dita vila—fent-se mereixedors de la nostra desconsideració, però que a la fi de laborioses gestions de la Secció Comarcal s'han convertit en entusiastes companys nostres. També a Masquefa no poguérem evitar l'anada de un altre company, i